заговòри за славенскытѣ древности тъй, какъто прилича на безпристрастныя изыскатель на истинната. Неговытѣ съченения: « Исторія на полуострова Морея, 1830 » и « Вліяніето на славенскытѣ поселенія въ Гърція на града Аѳины и въобще на Аттика, » пролѣхѫ досущь нова свѣтлина на онѣзи тъмны времена, и сѫ достойны за пълното наше вниманіе; жално è само, че тѣ не сѫ ёще преведены на езыка ни, за да са запознай съ тѣхъ и нашата публика, която не може да чете по нѣмскы. — Тукъ ный не можемъ да замълчимъ услугата на срьбскыя и нашъ археологъ г. Стефана Верковича, съ неговото « Описаніе быта на мекедонскытѣ Българы, » което въ русскыя преводъ К. И. Жинзифова è наречено « Описаніе быта Болгаръ населяющихъ Македонію », печатано въ Москва 1868 год. Отъ него ный са ползувамы да дадемъ тукъ нѣкои краткы свѣдѣнія за разнытѣ *колѣна* или *родове* (трибы), които населяватъ и днесь отколѣшната славенска земя — *Македонія*, толкозь малко извѣстна и на самытѣ Българы въ настоящее време.

« Македонія è населена, казва Верковичь, отъ единъ народъ, който говори най-чистъ ([22]) българскый езыкъ, като начнемъ отъ най-сѣверната

([22]) Споредъ насъ, не толкозь *чистъ българскый езыкъ*, защото езыкътъ имъ è былъ и ёще са намѣрва подъ вліяніето на срьбскыя и грьческыя, отъ които è заелъ и състава си; оттамъ и многото разнообразны въ него провинціализмы, на които, тукъ не è мѣстото да указвамы, тогазъ какъ съ сѣверо-источното нарѣчіе (въ Българія и Тракія) не è тъй. На туй послѣдѣто днесь, можемъ ре, че има и Литература, а на македонското нарѣчіе